

ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς ἀντιλογίας τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας δευτερολογία αὐτοῦ, θὰ ἔμενεν ἀσφαλῶς ἄνευ ἀπαντήσεως, ἂν μὴ ἐξήρχετο τῶν ὁρίων τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως, διὰ νὰ καταλήξῃ μετὰ καταπλησσοῦσης εὐχερείας εἰς μάθημα εὐπρεπείας. Αὐτὸ τοῦτο τὸ κατάντημα, εἰς τὸ ὁποῖον, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι παρεσύρθη ὁ σεβ. Μεσσηνίας τοῦλάχιστον ἐξ ἀπροσεξίας, θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ μὲ πείσῃ νὰ μὴ ἀπαντήσω, ἐφ' ὅσον μάλιστα πάντες οἱ ἐπιστημονικῶς παρακολουθήσαντες τὴν συζήτησιν ἱκανῶς, πιστεύω, διεφωτισθήσαν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ σεβ. Μεσσηνίας ὑποδεικνύων μοι τὴν ἀξίαν τῆς καλῆς πίστεως ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ συζητήσει ὑπολογίζει εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν του, ὑποχρεοῦμαι ἀκριβῶς χάριν τούτων, νὰ ὑποδείξω μετὰ τοῦ προσήκοντος τῷ τε ἀξιῶμαι καὶ τῷ γήρατι καὶ τῇ σοφίᾳ σεβασμοῦ, ὅτι τὸ «σπουδαιότατον καὶ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἔγγραφον (τὸ ὁποῖον παραθέτει) καὶ περὶ τοῦ ὁποίου οὐδὲ γρῦ εἶπομεν» δὲν τὸ ἀνεφέραμεν *ὡς μὴ ἔχον, δι' ἡμᾶς, ἀπολύτως οὐδεμίαν ἀξίαν ἢ σημασίαν*. Διότι θὰ ἀντιλαμβάνεται βεβαίως ὁ σεβ. Μεσσηνίας, ὅτι, ἐὰν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἀρχιερεῖς ὑπέβαλον τὰς παραμτήσεις των καὶ ἐὰν ἡ Ἱ. Σύνοδος τὰς διεβίβασε διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἔγγραφου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σημασίαν· σημασίαν ἔχει διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν συζήτησιν καὶ διὰ τὸ ζήτημά μας μόνον ἢ τελικὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν σιμωνιακῶν *ἀποφασίς* τῆς Συνόδου καὶ τὸ ταύτην περιλαβὸν *Β. Διάταγμα*, τὰ ὁποῖα θὰ ἡσέβουν εἰς τὴν διανοητικότητα τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἂν καὶ ἄλλιν τὰ παρέθετον, ἢ καὶ ἄλλιν τριτολογῶν τὰ ἀνέπτυσσον. Κατὰ πόσον λοιπὸν «τὸ σπουδαιότατον καὶ οὐσιωδέστατον αὐτὸ ἔγγραφον», τὸ ὁποῖον (καὶ μάλιστα ὡς ἄπλοῦν ἔγγραφον) δὲν λέγει τίποτε, τὸ παρέλειψα ἐκ κακῆς πίστεως «διὰ νὰ μὴ ἀνομολογήσω τὸ ἀνύπαρκτον τῆς ἐκπτώσεως» (sic!) ἢ, κατὰ πόσον χάριν τῶν λέξεων καὶ διὰ τοὺς ἀπλοϊκωτέρους, ἐκ καλῆς πίστεως κινούμενος τὸ ἀναφέρει καὶ τὸ παραθέτει ὁ σεβασμιώτατος Μεσσηνίας, ἃς κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης. Ὅπως δὲ εἰς τὴν ἐξαναληθίσεως τῆς συζητήσεως, δηλῶ, ὅτι δὲν θὰ ἀσχοληθῶ πλέον μὲ παρομοίου εἶδους ἀντιλογίας καὶ ἀκολουθῶν τὴν σοφὴν συμβουλὴν περὶ καλῆς πίστεως, πιστεύω καὶ ὁμολογῶ μετὰ τοῦ σεβ. Μεσσηνίας, ὅτι πράγματι ἄνευ ταύτης καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ συζήτησις ἀκόμη παραμένει ἀκέρπος καὶ ἀνωφελής!

ΑΜΙΑΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου